

SZÖVEGMONTÁZS EGY SAROKHÁZRÓL

Szabad György Országgyűlési Irodaház,
Budapest, Kossuth tér 6–8.

Nézet a Parlament árkádja alól. Jóllehet szerethető épület volt a Pintér-ház, a tér elméleti rekonstrukciójával egy esztétikai értelemben rendkívül zárt urbanisztikai egység jött létre

2012-ben született meg a kormányhatározat, amelyben a kormány elkötelezte magát, a Kossuth tér [1] 6–8. szám alatti irodaház átalakításával kapcsolatban. A határozat a homlokzat rekonstrukcióját tűzte célul, ami nyitva hagyta azt a kérdést, hogy az épület késő modern homlokzatának rendbe hozása vagy a korabeli historizáló térformálási elképzelések megvalósítása a követendő út. A Kossuth Lajos tér rekonstrukciójával párhuzamosan azonban mindez nem valósult meg – miközben a kormányhatározatban szintén hivatkozott Wellisch-ház (Kossuth Lajos tér 2–4.) visszanyerte eredeti nagyvonalú tetőidomát, és homlokzati „ránctelvárráson” is átesett. A késedelem legfőbb oka a tulajdonviszonyok bonyolultsága és az épület tulajdonosi és használói jogaival kapcsolatban évtizedek óta zajló szövevényes perek lezáratlansága volt.

A kusza jogi helyzet végül 2015-re, kisajátítással rendeződött. Ezzel dőlt el véglegesen, hogy az Országgyűlés Hivatala lesz az épület kizárólagos használója és vagyongazdálkodója. A szándék továbbra is ugyanaz maradt: az épület a lehető legjobban illeszkedjen a tér arculatához, implicit módon megengedve azt is, hogy a rekonstrukció a Közmunkák Tanácsa által 1928-ban elfogadott szabályozási terv elvei szerint, [2] a Hüttl Dezső által rajzolt térfalak figyelembevételével valósuljon meg. A sarokterekre 1972-ben Pintér Béla tervei szerint épült MTESZ-székház [3] ennek az ideának nem felelt meg, így 2015-ben ötletpályázatot hirdettek annak érdekében, hogy kiderüljön, milyen építészeti lehetőségeket rejt az épület felújítása, miképp egyeztethető össze a Közmunkák Tanácsa által rögzített idea a szocialista modernizmus örökségével (ugyancsak a Pintér-házról írt kritikát Kubinszky Mihály [4]).

Az Országgyűlés Hivatala által hirdetett verseny győzteseit kiemelten magas díjazás várta, a nyertes pályaművekre kettőszázezer eurót különítettek el. Noha a kiírás valamiképp a korabeli szabályozás mögötti városépítészeti elveket kívánta folytatni, nem zárkózott el attól, hogy mindez a mai építészeti elvekkel, anyaghasználattal és formanyelvvel összhangban történjen. A pályázatra érkezett megoldások a faszádizmus jellegzetes példái lettek. Vagy a Pintér-épület homlokzati rendje elé feszítették a Hüttl-variánst – mely utóbbi szinte elhagyhatatlannak bizonyult akkor, amikor építészetre fordították azt a feltételt, hogy „a Kossuth tér térfalai egymással összhangban álló, egymásra építészeti reflektáló módon valósuljanak meg, a déli térfal pedig önmagában egységes homlokzati képet alkotó, nagyvonalú megjelenésű legyen” (az egykor publikus kiírás szerint). A javaslatok egy másik csoportja az előzőekkel ellentétesen, dekorált üvegdobozként tekintett a Pintér-házra, és az épület epidermiszén jelenítették meg az ekként grafikává

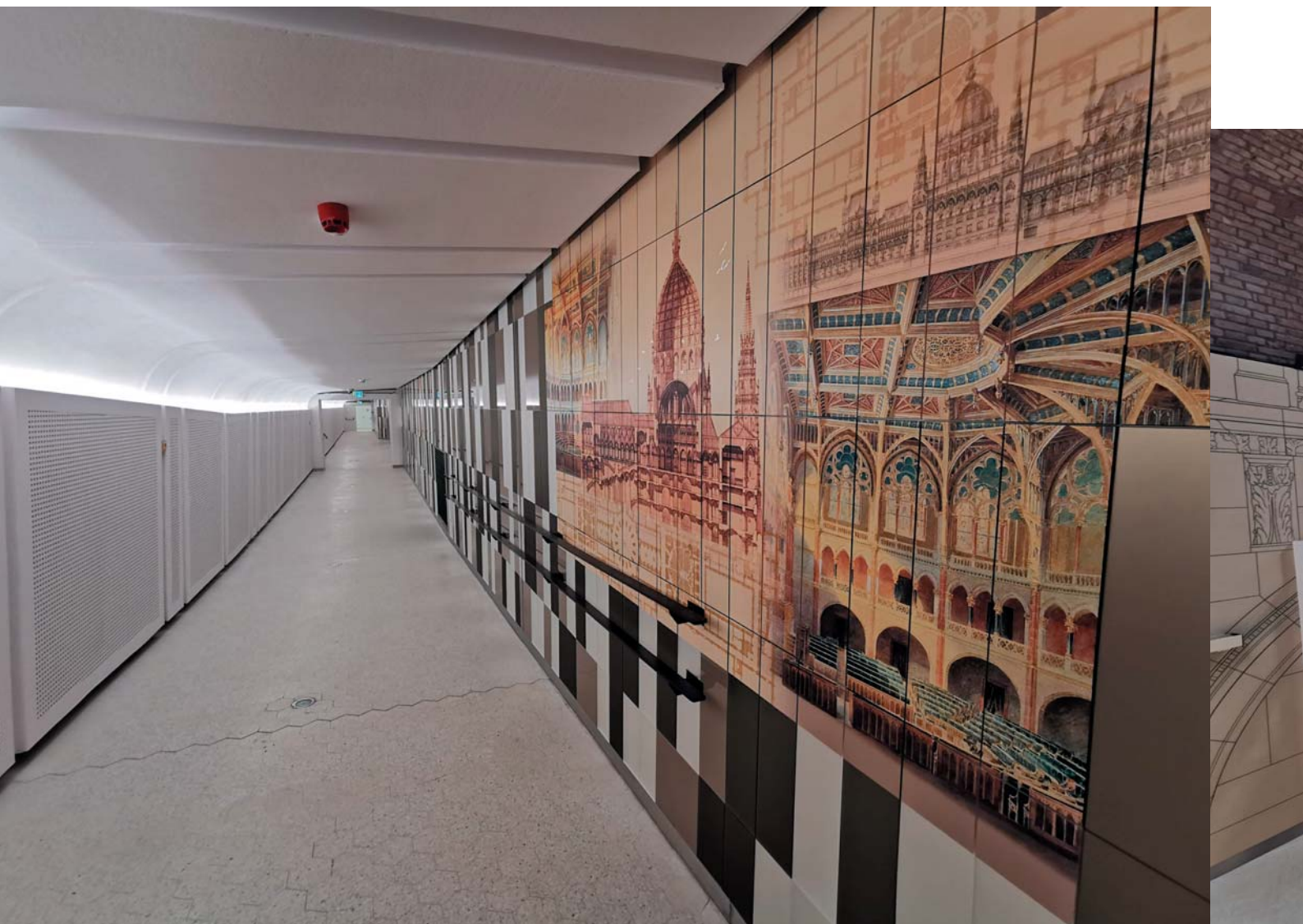
váló Hüttl-vázlatot. [5] Harmadik megoldásként – ahogy ezzel a kiemelt megvételen részesített Arch-Studio is élt – Édouard François párizsi Hilton-megoldását adaptálták. Ebben az eljárásban a Hüttl-homlokzat absztrahált reliefjébe vágtak nyílásokat annak érdekében, hogy áthidalhatóvá válják az eltérő belmagasságok és szintszámok problémája. A megoldásokból leginkább az ötlet hiányzott. A legtöbb induló valamiféle elvszerű választ kívánt adni régi és új, létező és elképzelt, idealizált és hétköznapi találkozására, ebbéli erőfeszítéseiket azonban éppúgy akadályozta a posztmodern emléke, mint a rekonstrukciók kapcsán Európa-szerte zajló viták. Megoldásként tehát szükségképp nyúltak a már bejárattott műfogásokhoz, ami viszont szükségképp tartotta a tisztas iparoszinten az egyes javaslatokat.

A negyven beérkezett pályaműből harminchat bizonyult érvényesnek, de ezek egyike sem nyerte el igazán a kiíró tetszését, ezért 2016 tavaszán beszerzési eljárást

Építész: Vadász Bence

**Az első udvar. A ferde tetejű üveg-
tető alatt az aula „biztonságos”,
beléptetés utáni térszakasza**

A Parlamentet az irodaházzal összekötő föld alatti folyosó

indítottak, amelyet a metrót jegyző Uvaterivel konzorciumra lépő Vadász Építész Stúdió nyert el. Az eljárás rendkívül szigorú feltételeket szabott. A nyertesnek 2016 júniusáig öt homlokzati variánst kellett kidolgoznia, amelyek mellé újabb öt változatot volt köteles készíteni, amennyiben az első kör nem nyeri el a megbízó tetszését. [6] A szerződés tartalmazott egy olyan kitélt, amely lehetőséget adott a megrendelőnek arra, hogy elálljon a szerződéstől, amennyiben a második kör is eredménytelennek bizonyul. Az első ütemben készült hat vázlat ezért is mozgott meglehetősen széles esztétikai horizonton. Volt olyan megoldás, amelyik lágy vonalvezetésével pusztán idézte a Hüttl-grafikát; volt a mai szemhatáron retró-pomónak tűnő javaslat is, és olyan is, amelyik egyfajta rétegsűrítmenyként jelenítette meg az egymásra vetülő lizénák, pillértagolások, födéme és nyílások rendszerét. Ami közel azonos volt az összes megoldásban, hogy előtétfallal, kulisszaként rendelt építészteret a Hüttl-rajzhoz.

Az első körös vázlatok nem nyerték el a döntéshozók tetszését, de érthetően ezen túl is kellemetlenül érte Va-

dász Bencét a hír, hogy a Pintér-ház szerkezetét emésztő betonkorrózió miatt egy új épület árával ér fel annak statikai rendbetétele. A tény, hogy rosszul vették fel a mértékadó talajvízszintet, [7] oly mértékű károkat okozott a Pintér-ház pincéjében, hogy egyszerűbbnek tűnt elbontani az egész szerkezetet és a Hüttl-homlokzat által diktált belmagasságokkal felépíteni egy új házat. Magyarán: elkészíteni egy sosemvolt épület rekonstrukcióját. Mindez új programot, új megbízást, újrainduló tervezést jelentett, amelynek végén, 2017 januárjában emelkedett jogerőre az építési engedély. Miközben egyszerűsödni látszott a komoly kompromisszumokkal áthidalható homlokzat-kihívás, a Pintér-épület bontása sem oldott meg egy fontos statikai problémát. Azon túl, hogy felmerült annak lehetősége, hogy esetleg felúszik a metró, hiába bizonyultak megfelelőnek az alapok, ezek – illetve az alatta lévő metrószerkezetek – nem bírtak volna el egy maghőszigetelt tömbök homlokzatot, ami viszont tökéletesen tehetné volna a történeti hatást.

Ha létezik kritikai fogás ezen a házon – egy picit félre téve azt az egyébként nagyon izgalmas és szempontokat

még bőséggel tartogató vitát, [8] hogy lehet-e, kell-e belevágni az efféle újjáépítésekbe –, nos, ebben az esetben az egyetlen, a járókelőben is felmerülő kritikai észrevétel

lémája nem azonos az építészet problémájával, miközben azt is rögzíteni kell, hogy a „jó” városi tér nem azonos a „széppel”, a „szimbolikussal” vagy a „politikaival”.

Egykori műhely, jelenleg az összekötő folyosót fogadó parlamenti tér

az lehet, hogy a homlokzat átszellőztethetősége miatt a fugákat szabadon kellett hagyni, ami – közelről legalább is – megszünteti a nehézkedés tektonikai illúzióját.

Személy szerint tudok azonosulni azzal a gondolattal, hogy a rekonstrukció képzetét kiterjesszük nagyobb városi egységekre, el tudom fogadni azt az álláspontot, hogy az urbanisztikai kompozíciók esztétikai alapegysége nem a homlokzat, hanem a térfal; hogy a város prob-

[9] Az elmúlt évtizedben a budapesti urbanisztika hírszer-fordulatával párhuzamosan zajlott le annak politikai fordulata, és ez a két jelenség voltaképp egyszerre verte az utolsó szeget a várostervező, a „szakember” koporsójába. A hatalom és a nép közötti közvetítős szerep lett felesleges azzal, hogy mindkét csapat – legyenek ők akár kik is – kidolgozta a maga eljárását az általa ideálisnak tartott környezetek alakítására. A nép kezdte a romkocsmákkal, a hatalom pedig tetőzte azt a szimbolikus és a politikai terekkel. Ebben a kontextusban nem nagyon sejlik alternatíva arra, ami a Kossuth téren történt, ha csak nem egy csoda, amely viszont – a nemzetközi ötletpályázat eredményére gondolva – elmaradt.

Közel optimális megoldásnak tűnt tehát a Hüttl-kompozíció befejezése, talányos maradt azonban, hogy milyen legyen a dunai homlokzat. Ehhez sorvezetőként a Vértanúk terére néző homlokzatot választották, feltételezve, hogy a mester maga is ilyet csinált volna, ha lehetősége nyílik befejezni a házat.

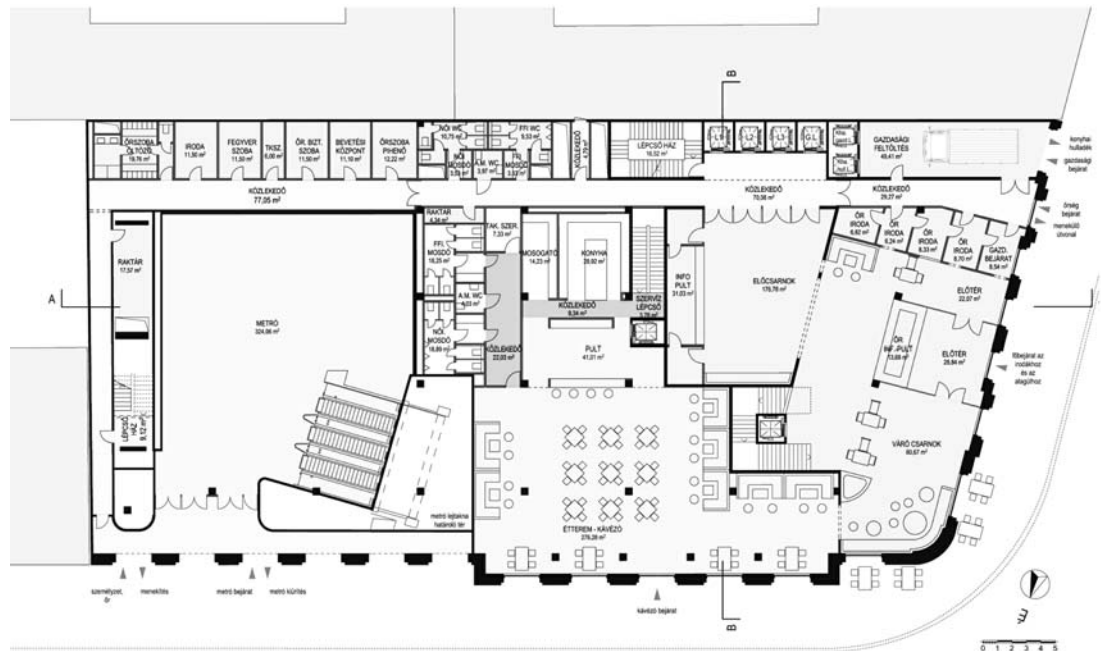
A belsőt tekintve ez egy viszonylag egyszerű, modern irodaház, néhány olyan egészen rendkívüli extrával,

Irodalom / References

- [1] Török, András – Wachsler, Tamás: „A Kossuth tér színeváltozásai”, in *A nevezetes magyar Országház és a tér, ahol áll, Országházi séták*, Az Országgyűlés hivatala, Budapest 2015, különös tekintettel: pp 273–275.
- [2] Siklóssy, László: *Hogyan épült Budapest? (1870–1930)*, Reprint, Állami Könyvterjesztő Vállalat, Budapest 1985, (1931), p 285–287.
- [3] Sebők, Magda: „A Magyar Kereskedelmi Kamara székháza”, *Budapest*, 1974/5, május, pp 13–15.
- [4] Kubinszky, Mihály: „A Kereskedelmi Kamara Kossuth Lajos téri székháza”, *Magyar Építőművészet*, *Magyar Építőművészek Szövetségének Folyóirata*, 1974/1, p 63.
- [5] Smiló, Dávid: „A hatalom vakolása”, *Magyar Narancs*, 2016 április 14.
- [6] Vadász, Bence: „Az Országgyűlés Hivatalának Irodaháza, Budapest, Kossuth Lajos tér 6–8 alatt álló épület áttervezése a 312/2012 (07-03) számú kormányrendelet szerint”, in Dévényi Sándor – Sulyok Miklós (eds): *Élő műemlék – Rekonstrukció, de hogyan?*, A Magyar Művészeti Akadémia konferenciájúzei, szeptember 6–7, MMA Kiadó, Budapest 2019, pp 285–299.
- [7] Zubreczki, Dávid: „Egy ideális világban mindig ott állt volna – Interjú Wachsler Tamással a Kossuth tér új épületéről és emlékművéről”, *Index*, 2019-12-06, hozzáférhető: <<https://index.hu/kultur/epiteszet/2019/12/06/>> [utolsó belépés: 2019-12-12]
- [8] Cságyoly, Ferenc: „A műemlékvédelem bizonytalanságai”, in: Dévényi Sándor – Sulyok Miklós (eds): *Élő műemlék – Rekonstrukció, de hogyan?*, A Magyar Művészeti Akadémia konferenciájúzei, szeptember 6–7, MMA Kiadó, Budapest 2019, pp 19–29.
- [9] Gerő, András: *Tézerő, A Kossuth tér története, Habsburg történeti monográfiák 3*, Új Mandátum Könyvkiadó, 2008, p 20.

A beléptetés utáni aulater, felette az üvegtető és a függőleges kert

Alaprajz

Építész (OGYH Irodaház):

Vadász Bence

Építész (teljes projekt): Bretz

Gyula (Uvaterv Zrt.), Vadász Bence (Vadász és Tsai. Kft.)

Beruházó: Steindl Imre

Programiroda Nonprofit Zrt.

Generáltervezés: Uvaterv –

Vadász és társai – Konzorcium

Koordináció: Vály Zsolt

(Uvaterv Zrt.)

Építész munkatárs: Déri Dániel

(ZED Stúdió)

Építész (alagút és**Országházon belüli munkák):**

Turján Csaba (Uvaterv Zrt.)

Tartószerkezet (OGYH**Irodaház):** Szaló Csaba

(Uvaterv Zrt.)

Tartószerkezet (alagút, transz-**formátor és Országházon belüli****munkák):** Kósa Tamás (Uvaterv

Zrt.)

Épületgépészet: Temesvári

László (Temesvári Tervező Kft.)

Épületvillamosság: Kelemen

Ferenc (Kelevill-FZ Kft.)

Szerkezeti részlettervek,**csomóponti részletek:**

Dudinszky Orsolya (Farsang és

Dudinszky Tervezőiroda Kft.)

Látványterv. A felső szintű sarokterasz az összes dolgozó számára nyitott

mint az erkélyek vagy a párkányszintű sarokterasz. A belsőépítészterét a ZED Építész Stúdió Kft. – Zimay Balázs, Déri Dániel, Varga Dániel, Kőmíves Ildikó és Kaszai Márton – felelt: munkájuk eredménye a viszonylagosan nyugodt, semleges irodai környezet.

Az egyszemélyes irodák jellemzően a Kossuth térhez csatlakozó szárnyba és a dunai homlokzat mögé kerültek; a vezetői blokkok jellemzően a rizalit mögötti tereket foglalják el, az egyterű irodák pedig az udvarra néznek. Az épületszárnyak – részben ugyan, de – két udvart ölelnek: a metró-grundot egy acélszerkezetű zöldfal választja el a szomszéd gangtól és a csatlakozó tűzfalaktól. A sarok felé eső, jóval kisebb méretű bevilágító udvar homlokzataihoz Vadász Bencékék három nyílásméretet

határoztak meg: ennek variálásával, alak-háttér-szerű átfordításával alakítottak egy olyan ritmust, amely távolról a vonalkód-architektúrát idézi. A földszintre került egy étterem, ennek „felső” konyhája ugyancsak a földszinten van, a hűtők és az előkészítők pedig szigetszerűen szerveződtek a pincében.

Ez a ház nemcsak egy iroda, hanem a Parlamentben dolgozók adminisztrációs kapuja is. Belépés után lépcső vezet az alagúthoz, amely az Országház déli tömbjében kialakított fogadóteret köti az irodaházhoz. Innen újabb folyosó vezet abba az új, üvegteretű konferenciaterembe, amelyet a Parlament hármasszámú udvarába installáltak.

A beruházás negyedik eleme – az irodaház, az alagút, a konferenciaterem mellett – a Kossuth tér déli oldala

alatt elhelyezett „trafóváros”, amelyet az irodaház zavar-
talan energiaellátásáért kellett ide eldugni.

Jelen sorok írásakor nem lehet tudni, hogy a meg-
épült rekonstrukciók elhoznák-e a hazai kortárs építészet
poszthistorikus fordulatát – mondjuk, talán nem –, de
ha mégis, az komoly kihívásokat jelent majd az építés, a

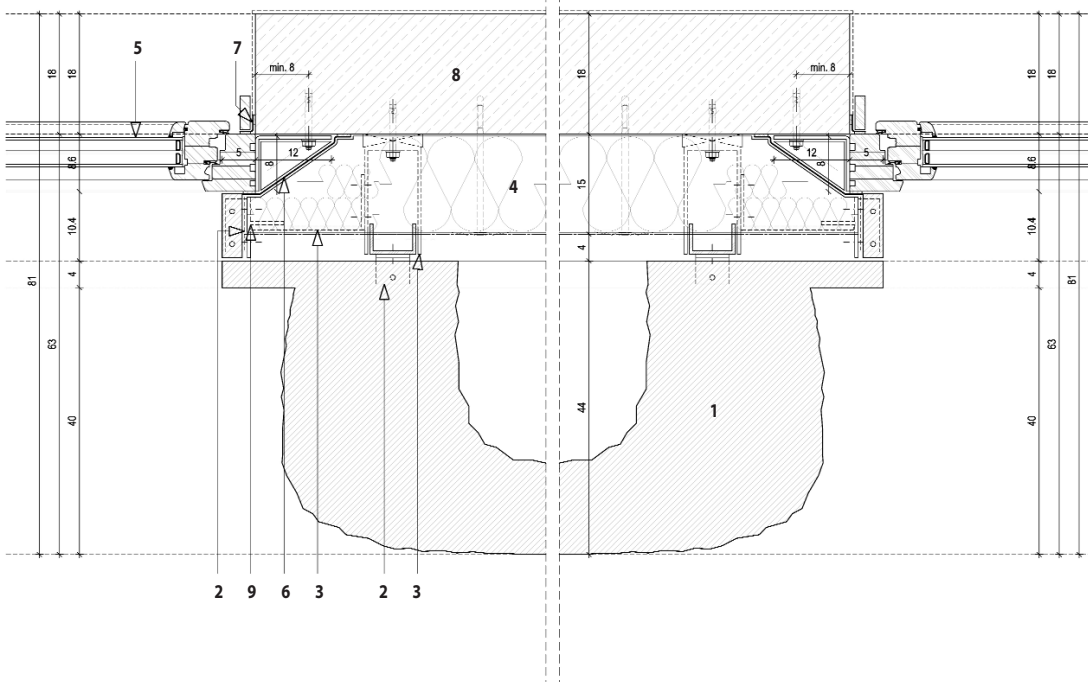
tervezés, de a megfelelő fogalmi keretek hiányában
igencsak bizonytalan építészetkritika számára is. Először
is, nincs jelenleg olyan szakember az országban, aki ef-
féle házakat séróból tudna tervezni, de olyan se nagyon,
aki ezeket értékelhetné: lássuk be, ez az írás sem igazán
több, mint egy kronológiai rekonstrukciónak álcázott
hümmögés. Az oktatás nem az arányokra, a történeti ta-
gozatok logikájára, azok fény-árnyék hatására koncent-
ráló beaux arts-os alapokon szerveződik még a művésze-
ti képzésekben sem, ennek megfelelően a teória és a
praxis is híján van azoknak az eszközöknek, amelyekkel

közelíteni tudna ehhez a formakincshez. A másik: túlzot-
tan közel még a posztmodern átszövő értékrelativitás és
kétértelműség: a gyakorlat, amely „gondolatként”, „kon-
cepcióként” adta el az „így is lehet, úgy is lehet viszony-
lagosságát”. Akármerre is fordul a jövőbeli rekonstrukci-
ók gyakorlata, termékeny tanulsgként lehet rögzíteni,

hogy az általuk keltett hatás – csak hogy eldurantsak
egy fájdalmas közhelyet – elválaszthatatlan az építéstől,
hisz olyan formákat, részleteket fog hadra, amelyek ki-
alakulása is abból, vagyis az építés logikájából eredt.

Wesselényi-Garay Andor

Részlet a körögzítésről. Egy csorbázott falba fogott, maghőszigetelt kőhomlokzat súlyát az alapok – és a metró szerkezetei – nem bírták volna el, ezért volt szükség a burkolat kikönnyítésére

Nézet a Kossuth tér irányából

Tűzvédelem: Szöllösi Levente
(Fire-Med Bt.)

Tájépítészet: Kontra Dániel
(Urban Concept Kft.)

Forgalomtechnika: Nádasy
Tamás (Uvaterv Zrt.)

Térburkolatok: Nagy Dénes
(Uvaterv Zrt.)

Konyhatechnológia: Straub
Ágnes (Szigmavill Bt.)

Környezetvédelem: Kovács Tibor
(Uvaterv Zrt.)

Akusztika: Csott Róbert
('95 Apszis Bt.)

Akadálymentesítés: Halmi
Krisztina

Felvonók: Makovsky Zsolt
(Makovsky és Társai Kft.)

Geotechnika: Nagy László
(Uvaterv Zrt.)

Geodézia: Szászvári János
(Uvaterv Zrt.)

Külső közmű: John Rudolf
(Uvaterv Zrt.)

Belsőépítészet: Palotás Artúr
(BIM Solution)

Fotó: Wachslar Tamás

1. Előregyártott műkö burkolat
2. Körögzítő tüske konzignációs tervek szerint
3. 5 mm vastagságú korróziómentes acél L/U-profil
4. Üvegfatyol kasirozású, hidrofobizált, rothadásálló ásványi szálal hőszigetelés
5. Hőhídmentes nyílászáró építésztervek szerint, hőtechnika szerinti teljesítményjellemzőkkel
6. Külső oldali lég- és vízzáró EPDM-fólia
7. Belső oldali vakolható lég- és párazáró membrán a csatlakozó szerkezetekkel lég- és párazáró módon összeépítve
8. Monolit vasbeton felmenő falszerkezet
9. Korróziómentes acélprofil kávburkolat rögzítéséhez

A b s t r a c t s

WARE-NAGY, Orsolya: BACK AGAIN, AS IT ALWAYS HAS BEEN

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 16-23, DOI: 10.33268/Met.2019.7.1

THE MAIN GUARD'S HOUSE AND STÖCKL STEPS, BUDAPEST CASTLE, HUNGARY

ARCHITECT: FERENC POTZNER

Often the highest risk in architecture is found when trying to reconstruct the past: historic buildings lost to war damage or political neglect, where traditional skills need to be re-established and a contemporary take on the original function needs to be applied. Concise studies of original construction documents, archived photographs and modernisation of built form have led to these two projects' result. Behind traditional masonry modern facilities can be found, lifts, and modern mechanical services, creating a new form of experimental archaeology.

LULLULANGI, Mithen – SAMPEBUA, Onesimus: MAINTAINING THE CULTURAL HERITAGE OF TORAJA

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 24-27, DOI: 10.33268/Met.2019.7.2

TONGKONAN RESTORATION, INDONESIA

The study of the Toraja traditional house or Tongkonan in Indonesia aims to discover a better understanding of how a home serves as a container for human activities. The process of construction, from selection of materials and the cultural importance of forest estate management, through to methods of implementation and continuous social impact. Each stage being celebrated by the community to strengthen a sense of kinship. Recently some of these homes have been modernised, using for example sheet metal covering, which does increase the life span of a building at the cost of depreciating cultural and touristic value. This study aims to help the community retain value in terms of architectural and social heritage.

WETTSTEIN, Domonkos: EQUILIBRIUM BETWEEN ROCK AND PEOPLE

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 28-33, DOI: 10.33268/Met.2019.7.3

COVERING ARCHAEOLOGICAL ABBEY RUINS, SAINT MAURICE, SWITZERLAND

ARCHITECT: SAVIOZ FABRIZZI ARCHITECTES

The cliffside site for this abbey was chosen about 1500 years ago for its defensible location, unfortunately regular rock falls have continually damaged the buildings and endangered life. Therefore the architect opted to design a structure which actively expresses this danger, a "steel and stone roof" that catches falling rocks. The nature of this project being somewhat traumatic stands to remind visitors that one can not defeat gravity, the power of nature or spirituality and everyone can visit these monumental ruins in the knowledge that it is possible to understand the meaning behind "Take Up Thy Cross and Follow Me".

KATONA, Vilmos: NOUVEL AND ROME

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 34-39, DOI: 10.33268/Met.2019.7.4

ALDA FENDI'S ART FOUNDATION AT FORUM BOARIUM, ROME, ITALY

ARCHITECT: JEAN NOUVEL

Taking a historical building and redeveloping it as a complex fusion of experimental studio spaces, galleries and a restaurant has resulted in a collage of ideas. The monumental building has been reimagined as to avoid the obvious: industrial structural elements vie for place alongside original stone walls, mirror walls are placed as spatial indicators, whilst other areas are purposely fragmented in order to make a play with light. This Rhinoceros Palace is available for short term residential occupancy on the same terms as its architectural manifestation as a place for experimentation, a collage of ideas.

VIRÁG, Zsolt: THE INTELLECTUAL REBIRTH OF BUILDINGS

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 40-43, DOI: 10.33268/Met.2019.7.5

NATIONAL PALACE AND NATIONAL CASTLE PROGRAM, HUNGARY

39 monumental buildings, 20 palaces and 19 castles, are undergoing restoration with the intent to preserve cultural identity in today's tourist orientated market. Careful understanding of the original function of these places must be identified prior to adding layers of the contemporary. This complex process should draw inspiration from the past, providing visitors with anecdotal experiences that stand firm in the present. Each of these buildings can be viewed as a process of intellectual

rebirth aside from their physical substance being subject to restoration. All of these buildings serve new functions, can be visited as traditional tourist attractions and are supported by the implementation of interactive learning tools.

WESSELÉNYI-GARAY, Andor: TEXT MONTAGE ABOUT A CORNER BUILDING

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 44-49, DOI: 10.33268/Met.2019.7.6

GYÖRGY SZABAD PARLIAMENTARY OFFICE BUILDING, BUDAPEST, HUNGARY

ARCHITECT: BENCE VADÁSZ

Urban renewal, especially in conservation areas, often raises debate regarding the choice of what might be considered an appropriate architectural style: the aesthetic ideal might be considered "beautification", "symbolic" or "political". The sensitivity of reconstructing office space in the same urban space as the Parliament building resulted in a decision to reconstruct, reflect, the neighbouring buildings' facades behind which a contemporary office building hides. Aside from debating style this project implemented innovative solutions, regarding cladding technology, reduction of weight due to poor foundation conditions and the logistics required to construct a new building without closing down one of Budapest's most important metro stations.

SZÉKELY, Márton: 134 YEARS OF COLOURS

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 50-55, DOI: 10.33268/Met.2019.7.7

MILLENNIUM HOUSE RECONSTRUCTION, BUDAPEST, HUNGARY

ARCHITECTS: CSABA NAGY and KÁROLY PÓLUS

Pavilions in parks, including this one in Budapest's Varosliget Park, have often suffered from neglect and/or poorly conceived restoration work. Here is an example where stepping back in time to examine the original designs has inspired a more socially and architecturally sensitive project. The original external envelope has been restored to its original decorative splendour, whilst the interior design has paid its dues to the past without submitting to overt sentimentality, providing an improved visitor experience.

WETTSTEIN, Domonkos: STAR SHAPED TIME

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 56-59, DOI: 10.33268/Met.2019.7.8

STAR FORTRESS RESTORATION, KOMÁROM, HUNGARY / ARCHITECT: ISTVÁN MÁNYI

As with many examples of Star Forts, dating back to the Renaissance, the plan form can not be appreciated from the ground. This defensive building type is unique for the way rampart walls and their subsequent access corridors and ancillary spaces create an unusual play on form, natural light and one's sense of orientation. Military installations once restored make ideal exhibition spaces, ideal for exploring as a realtime and historic experience. The quality of brickwork, contemporary masonry and architectural concrete also assist in this game play between past and present.

VUKOSZÁVLJEV, Zorán: RECONSTRUCTION AGAIN

Citation: *Metszet*, Vol 10, No 7 (2019), pp 60-65, DOI: 10.33268/Met.2019.7.9

CSIKY GERGELY THEATRE RENEWAL, KAPOSVÁR, HUNGARY

ARCHITECTS: IVÁN HALAS, KRISZTINA L. BALOGH and FERENC ifj LŐRINCZ

Restoration and expansion of a more than one century old theatre building raises the question of examining parameters: What historic elements should be preserved to maintain the monumental building status, what changes to later additions are required and finally how to integrate ideas suited to the twenty-first century? The answer can be found in the past by undertaking a faithful restoration of the existing building and seeking out how to expand upon the original structural logic to create a contemporary extension and landscaping plan. The original pagoda like baroque theatre now sits upon a modern plinth creating a sense of dramatic approach to the functional and architectural presence.